

[Birthe Hansen]

til magasinpladsen på Statens Museum for Kunst.

Kultur- og kommunikationsministeren (H.P. Clausen):

Jeg skal først til fru Birthe Hansen sige, at det bider ikke så forfærdelig meget på mig at få at vide, at det må være skrækkeligt at være kulturminister og så måtte sige nej til en hel del ting. Det at være minister, det at være medlem af en regering og et regeringsparti, indebærer også, at man tager del i og er part i den overordnede økonomisk-politiske målsætning, regeringen arbejder inden for. Det må være en selvfølge. Det er i hvert fald en selvfølge for mig.

Og jeg kan gøre det med god samvittighed også i en anden sammenhæng. I de sidste seks år er Kulturministeriets budget faktisk blevet udvidet, mens andre budgetter har stået stille eller er gået tilbage. Noget er der dog sket for at få trukket nogle midler til det.

Jeg satte en arbejdsgruppe i gang med at lave en rapport for at løse et problem, som jeg i dette specielle tilfælde følte jeg var bragt ud i meget stor usikkerhed om: Hvad er et museum? Hvad er det for nogle muligheder, der er? Hvor skal det placeres? Det, at jeg beder denne arbejdsgruppe rede trådene ud og lægge forslag og ideer frem, betyder ikke, at de uden videre, næste dag, kan realiseres, naturligvis ikke.

Som jeg nævnte i mit indlæg, synes jeg, at der kom en meget grundig og også en meget god analyse af problematikken frem, også nogle betragtninger over, hvad man må have opfyldt af betingelser for, at man overhovedet kan tale om et museum og ikke blot en udstillingsbygning, eller hvad der kunne være tale om, fordi begreberne var blandet meget stærkt sammen i den forbindelse. Vi blev bragt et ganske stort skridt videre i overvejelserne, og jeg har kunnet forstå både af forslaget og af debatten i dag, at andre også har kunnet have nytte af det ved overvejelse af, i hvilke baner man skal tænke på dette område.

Så skal jeg indskrænke mig til at sige et par bemærkninger om udlån af kunst fra Statens Museum for Kunst.

Nu vil det jo altid være sådan, at et museum – hvis det er et ordentligt museum – har magasiner og sætter ting i magasiner. Det er en forudsætning for at arbejde i et museum, at man har mere end det, der hænger på væggene; ellers

var det kun en udstillingssalon, hvor man kunne se på de fremsatte ting.

Det er også et sted, hvor man arbejder videnskabeligt, forskningsmæssigt med billedkunsten, hvor man skal have sit arbejdsmateriale ved hånden, og hvor man derfor også må have tingene på museet. Det er forudsætningen for, at medarbejderne kan opretholde deres videnskabelige standard og dermed museets forskningsmæssige standard og dermed også den standard, det skal have som et nationalt kunstmuseum eller i det hele taget som et museum.

Et museum er ikke blot en udstilling af billeder. Det er også et sted, hvor der forskes. Det er et sted, hvor man holder sig ajour med udviklingen, hvor man har den kompetence, den kundskab, som skal til, for at et museum overhovedet kan drives.

Derfor skal billederne også i stor udstrækning være på museet. Der udlånes fra Statens Museum for Kunst, der hænger billeder fra andre museer, der hænger andre steder billeder fra Statens Museum for Kunst. Men det får ikke hjælpe. Der skal på museet være den grundstamme og det indhold, som er museet, nemlig de billeder, som nu er til rådighed, enten de så er hængt op eller de står i magasinerne som arbejdsmateriale for medarbejdere og for andre, som skal arbejde med dansk eller udenlandsk kunst.

Det er problemet på Statens Museum for Kunst i øjeblikket, at de magasiner, man under alle omstændigheder skal have, er for trænge. Jeg sagde i mit første indlæg, at vi arbejder sammen med dem, der kan hjælpe os med de bygningsmæssige projekteringer og de bygningsmæssige problemer, på at løse de akutte pladsproblemer på museet – altså ikke noget med, at vi griber til nødløsninger eller lignende. Vi prøver på at løse de akutte pladsproblemer, der på magasinområdet er for Statens Museum for Kunst.

Jeg vil godt gentage, at et kunstmuseums billeder ikke kan hænge alverdens andre steder, når de hører til på kunstmuseet. Der kan lånes ud af dem, der kan placeres ud af dem i et vist omfang, og det gøres der. Men man må også tage hensyn til, at det koster, for billederne kommer ofte tilbage i en tilstand, som betyder, at det sluger penge.

Inden for de rammer arbejder et museum nu engang, og det mener jeg også er rigtigt, og der